

TUHLE PRÁČI OPRAVDU NERADA...

Ášter½, 19 kvĚten 2009

NĀkdy (Āasto) ale není zbytí, a ĀlovĀk musí udĀlat i to, co vyloĀenĀ nerad. Jednou z prací, kterou беру jako za trest, je uklízení drobností. Píšu si totiĀ neustále rĀzně nápady, typy atd. na papírky, které dávám do plastických škatulek od kiwi. JenĀe - já tam neháĀu jen papírky, ale tĀmebas i ruliĀku nití, svorky, vizitky, co jsem dostala, drobně, co nĀkde najdu...

Jednoduše všemoĀné drobnosti, které právĀ "nemám Āas" uklidit. ObĀas však jsem donucena (hlavnĀ tehdy, kdyĀ nĀco z toho hledám) to vše roztĀmĭdit, probrat, nĀco vyhodit, nĀco uklidit. Další jsou Āasopisy. ObĀas mi nĀkdo z domu nebo nĀkdo ze známých pĀĭnese balíĀek ĀasopisĀ, obĀas si nĀco donesu i já. Zr to kaĀdý prohlédnout, najdu-li tam nĀco, co by stálo za to (tĀma na Kudlu!), tak vystĀĭhnout. Tohle všechno pak nasulcuju do další vaniĀky. KdyĀ je plná, dám se do roztĀĭování podle jednotlivých tĀmat a vkládám do desek. Je to moje námĀtová pokladniĀka. Nevypadá to vĀbec sloĀitĀ, zato tahle Āinnost spolkne hodnĀ Āasu. A co ješ nerada? Kdybych mĀla nĀjaký ten ĀebĀĭek TOP prací, které bych ráda pĀĭnechala jinĕmu, rozhodnĀ bych nepomin Āehlení, uklízení vyĀehlenĕho (zase to roznášení jednotlivých kouskĀ), nerada luxuju... PĀmedevším nerac likviduju pĀĭbyteĀné vĀci. Mám pocit, Āe všechno se bude ještĀ nĀkdy hodit. Ale protoĀe úloĀn nejsou nafukovací, musím obĀas zapĀĭt sama sebe, vzít nĀjakě ty škatule a tvrdĀ tĀmĭdit. Pak buĀ obvolám nĀja kamarádky, kterým by se to mohlo hodit, pĀĭpadnĀ jednu fajn dívĀinu z Charity, která pro své svĀĭence pouĀĭje vš

JeštĀ jedna práce na mne tiše a odevzdanĀ Āeká (a uĀ pĀknĀ let!) vzít dvĀ krásná velká alba, která jsem asi pĀĭed dvaceti léty koupila, a vyndat škatule a škatule a škatule fotografií... NĀjak ale není ten Āas, no... Jsou to fotky naší rodiny - nejmĀĭ jich je od rodiĀĭ manĀela a mojich, nejvĭc jich je obou dĀtĭ. Však to byly dĀtiĀky z fotografské rodiny ... Velké fotografování skonĀĭlo s pĀĭchodem kamery, tenkrát jsme natĀĕli vše co šlo. Ale kdyĀ pak Lenka odjela a Bob se odstĀhoval, pĀĭbývalo fotek jen minimum. "Tady jsem byla, toho jsem si vzala, tohle se mi líbilo..." Nástupem digitálního foĀáku se všechno ukládá v poĀĭtaĀi. Kupodivu, a nechci to zakĀĭknout, ještĀ jsem o nic nepĀĭišla. Jak jste na tom vy? Co vy neradĭ/y? Taky máte nĀjakě ty "skrytě hĀĭišky", které musí poĀkat? d@niela